

Σπ. ΣΠΥΡΟΜΙΝΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ Κ. ΡΕΠΠΑ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1822—1912

ΑΝΑΤΥΠΟ ΑΠΟ ΤΟ «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ» 1985

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

1985

Faint, illegible markings or text in the upper left quadrant.

Faint, illegible markings or text in the lower right quadrant.

ΧΡΗΣΤΟΥ Κ. ΡΕΠΠΑ

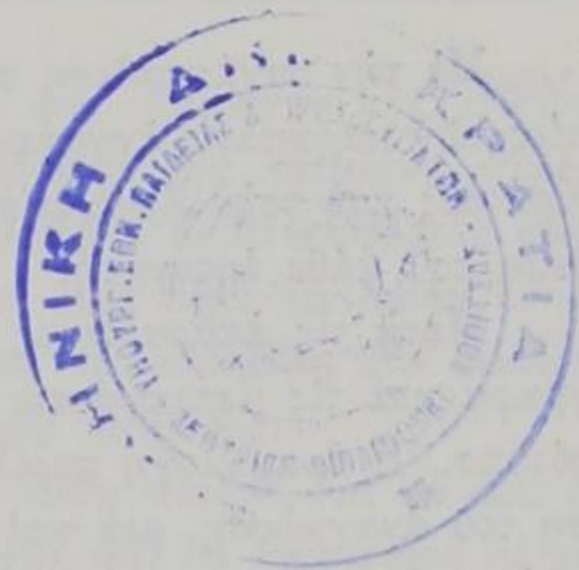
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
ΚΟΝΙΤΣΑΣ	
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	55913
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	9/9/2014
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜ.	

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1822—1912

• ΣΥΛΛΟΓΗ •
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΡΙΩΝΗ
ΔΩΡΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΗΣ ΠΡΩΓΩΝΙΟΥ

ΑΝΑΤΤΗΟ ΑΠΟ ΤΟ «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ» 1985

ΙΩΑΝΝΙΝΑ
1985

Εἰσαγωγή

Τὸν Ἰούνιο τοῦ '83 εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσω μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Χιμαριώτη¹ Συνταγματάρχη Χωροφυλακῆς Σπύρου Σπυρομίλιου (1864—1930), ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὲς τῶν ἐθνικῶν ἀλυτρωτικῶν ἀγώνων τῆς περιόδου 1895—1915². Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ συγκέντρωνα τὸ ἀπαραίτητο ὕλικὸ γιὰ τὴν ἐτοιμασίαν ἐνὸς τηλεοπτικοῦ ἀφιερώματος γιὰ τὸν Σπυρομίλιο, τὸ ὁποῖο προβλήθηκε ἀπὸ τὸν δίαυλο τῆς EPT - 2, στὰ πλαίσια τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων μὲ τὴν συμπλήρωση τῶν 150 χρόνων ἀπὸ τὴν ἱδρυση τῆς Χωροφυλακῆς.

Θυμᾶμαι μὲ πόση καλωσύνη καὶ προθυμία μὲ βοήθησαν τότε οἱ ἀπόγονοι³ τοῦ Βορειοηπειρώτη ἀγωνιστῆ, ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους οἱ κ.κ. Αἴας Σπυρομίλιος, Δῆμος Πόλιος καὶ Ἀνδρέας Λέκκας καὶ ἀπὸ τοὺς νεώτερους, ὁ φοιτητὴς τῆς Νομικῆς κ. Μίλτος Σπυρομίλιος. Οἱ τρεῖς πρῶτοι πλημμυρισμένοι ἀπὸ συγκίνηση, ἄφησαν νὰ ξετυλιχτοῦν οἱ προσωπικὲς τους μνημὲς γιὰ τὸν ἐνδόξο πρόγονό τους, ὅπως τὸν γνώρισαν ἀπὸ κοντὰ στὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του.

Τὸ ἴδιο φανερὰ συγκινημένος ἔδειχνε καὶ ὁ νεαρὸς φοιτητὴς καθὼς ἔβλεπε νὰ λούζονται ἀπὸ τὸ φῶς τῶν προβολέων τοῦ τηλεοπτικοῦ συνεργείου τὰ δεκανίκια ποὺ χρησιμοποίησε ὁ Σπυρομίλιος μετὰ τὸν βαρὺ τραυματισμὸ του στὸν Μακεδονικὸ ἀγώνα, ἓνα κάδρο μὲ τὴν φωτογραφία τοῦ ἀγωνιστῆ πλαισιωμένη ἀπὸ παράσταση τῆς ἐλληνικῆς σημαίας ὑφασμένης στὸ μετάξι ἀπὸ νέες τῆς Χιμάρας, καὶ μερικὰ ἀκόμη ἀτίμητης ἀξίας ἱστορικὰ κειμήλια.

Ὁ κ. Μίλτος Σπυρομίλιος εἶχε τὴν εὐγενικὴ καλωσύνη νὰ μοῦ παραχωρήσει γιὰ ἀντιγραφή καὶ δημοσίευση 34 ἱστορικὰ ἔγγραφα, ἐξηγώντας μου ὅτι τὰ εἶχε συγκεντρώσει ὁ παππούς του τὴν ἐποχὴ ποὺ ἀγωνιζόταν στὴν Β. Ἠπειρο. Ἀπὸ τὰ ἔγγραφα αὐτά, 24 εἶναι πρωτότυπα σὲ ἐλληνικὴ γραφή, 6 ἐπίσης πρωτότυπα σὲ παλαιοτουρκικὴ γραφή καὶ 4 μεταφράσεις⁴ ἰσάριθμων ἀπὸ τὰ τελευταῖα, ποιῶν ἀκριβῶς δὲν γνωρίζω, ἐπειδὴ δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ εἰδικὸ μεταφραστή. Ἀπομένουν δηλαδὴ γιὰ μετάφραση καὶ δημοσίευση 2 τουρκικὰ ἔγγραφα.

Μὲ τὴν συγκατάθεση τοῦ κ. Σπυρομίλιου ἐτοίμασα δυὸ σειρὲς μὲ φωτοτυπίες τῶν παραπάνω ἔγγράφων γιὰ νὰ στείλω ἀπὸ μιὰ στὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους καὶ στὴν Ζωσιμαία Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων. Ἐκεῖ θὰ εἶναι στὴν διάθεσιν τοῦ κάθε ἐρευνητή.

Μετὰ τὶς ἀπαραίτητες αὐτὲς ἐξηγήσεις, παραθέτω τὰ ἑλληνόγλωσσα ἔγγραφα καὶ τὶς μεταφράσεις τῶν τουρκικῶν, σὲ πιστὴ ἀντιγραφή ἀπὸ τὸ πρωτότυπο. Ἡ βραχύλογη περίληψη πρὶν ἀπὸ κάθε ἔγγραφο ἔγινε γιὰ διευκόλυνση τοῦ ἀναγνώστη, μιὰ καὶ ἡ χρονικὴ περίοδος ποὺ καλύπτουν φτάνει τὰ 90 χρόνια, ἐνῶ τὰ θέματα στὰ ὁποῖα ἀναφέρονται παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία.

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

(1)

1822

Ὁ Θεόδωρος Νέγρης εἰδοποιεῖ τὸν Νότιο Μπότσαρη γιὰ τὴν ἐκλογή του ἀπὸ τὴν Ἐθνοσυνέλευση τῆς Ἐπιδαύρου ὡς «Μινίστρον τῶν Πολεμικῶν».

Ἀρ. 2

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

*Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Μινίστρος
τῶν ξένων ὑποθέσεων, Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου
τῶν Μινιστρῶν*

Γενναῖε καπετὰν Νότιο Μπότσαρη

Ἀπὸ τὴν πρώτην σιγμὴν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ταύτης μεταβολῆς, ἐπεθύμει ἡ πατρις νὰ συστήσῃ Διοίκησιν, ὥστε ὄχι διηρημένη ἐκάσῃ Ἐπαρχία, νὰ φρονιζῇ περὶ τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸν πόλεμον καὶ περὶ παντὸς ἄλλου, ἀλλὰ τὰ μέρη τοῦ Ἔθνους ἅπαντα ἠνωμένα ἐκ συμφώνου νὰ ἀγωνίζωνται καὶ ὅλα κοινὰ νὰ τὰ ἔχωσι, καθὼς ἀνήκει εἰς Ἔθνος.

Αἱ φρονίδες ὅμως τοῦ πολέμου δὲν ἔδωκαν ἄχρι τοῦδε καιρὸν νὰ ἐνωθῶσι καθὼς τὸ γνωρίζετε. Ἀλλὰ εὐθύς, ὅταν ὀλίγη ἐδόθη ἐσχάτως ἀνεσις ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, οἱ διάφοροι τῆς Ἑλλάδος λαοὶ ἐσύσθησαν τὰς κατὰ μέρος Κεντρικὰς Διοικήσεις καὶ διορισθέντες ἀπὸ αὐτοὺς πληροεξούσιοι, συνῆλθον ἐδῶ καὶ μετὰ πολλὰς συνδιασκέψεις, ἀπεφάσισαν τὸ ἀνάλογον εἶδος τῆς Ἐθνικῆς προσκαίρου Διοικήσεως, μεταξὺ δὲ αὐτῶν, ἐκλέχθητε καὶ ἡ εὐγενία σας εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν Πολεμικῶν⁵.

Τὴν ἐκλογὴν σας ταύτην σὰς γνωσιοποιῶ καὶ ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως, μὴν ἀμφιβάλλων ὅτι, πρόθυμος εἰς τὴν φωνὴν τῆς παιρίδος, θέλετε φρονίσει νὰ ἔλθητε τὸ ὀγληγορώτερον νὰ ἀναλάβητε τὸ Μινισιέριόν σας⁶, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι ὑπὸ τὴν ἔμφρονα ὁδηγίαν σας, ἔχει νὰ δώσῃ αἴσιον μεταβολὴν εἰς τὰ στρατιωτικὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὸν πόλεμον τῆς ξηραῖς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τῆς πίσιεως καὶ τῆς παιρίδος.

Ὁ γενναῖος καπειὰν Φῶτιος⁷ διωρίσθη νὰ ἔλθῃ αὐτίσε διὰ νὰ σὰς εἰπῆ καὶ μὲ τὸ σιόμα ὅσα νὰ γράψω καιρὸν δὲν ἔχω, καὶ νὰ ἐπισιτρέψῃ μὲ τὴν εὐγερίαν σας, ὡς ἀναγκαῖος νὰ μένη εἰς τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα ἀπὸ μέρος τοῦ Σουλίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ τῆ ἰσι' Ἰανουαρίου αὐκθ'

Ὁ Ἀρχιγραμματιεὺς τῆς Ἐπικρ., Μινιστρος
τῶν ξένων ὑποθέσεων καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου
τῶν Μινιστρῶν

Θ. Νέγρης

Εἰς ἔλλειπριν τοῦ Γενικοῦ Γραμματιέως
Ἰωάννης Βυζούλας

(2)

1825

Οἱ δημογέροντες, οἱ ἐπιστάτες καὶ πολίτες τοῦ πολιορκημένου Μεσολογγίου, ζητοῦν τὴν βοήθεια τοῦ Νότι Μπότσαρη.

Γενναιότατε Σιραιηγὲ κύριε Νότι Μπότσαρη

Εἰς ἓνα γράμμα σας πρὸς τὸν Σιραιηγὸν Γ. Τζόγκα, εἶδομεν νὰ παραπονεῖσθε ἀπὸ μέρος μας καὶ νὰ λέγετε ὅτι ἔχομεν ἐναντίον σας πάθος. Δι' αὐτὰ πολλὰ ἐπαρξαγενεύθημεν, ἐπειδὴ καὶ ἂν ἠκολούθησε μεταξὺ μας μικρὴ φιλονικία, ποτὲ ἡμεῖς πάθος δὲν ἐφυλάξαμεν, ἀλλὰ τὸν πατριωτισμὸν σας καὶ τὴν εἰς τοὺς κινδύνους τριβὴν σας καὶ ἀξιότητα, καθὼς διαφημίζεται ἀπὸ ὅλους, ὁμοίως καὶ ἡμεῖς διαφημίζομεν καὶ ὅτι ἡ ὑπόληψίς σας εἰς τὸ πολεμικὸν εἶναι πασίδηλος καὶ ποτὲ τὸ ἡρωϊκὸν ὄνομα τῶν Σουλιωτῶν καὶ ἐξόχως τῶν Μποτσαράδων δὲν θέλει ἀμαυρωθῆ, πρὸς τοὺς ὁποίους ἅμα ὁπὸν ἐφάνησαν εἰς τοῦτα τὰ μέρη, ποῖαν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην ἐδείξαμεν, εἶναι πασίδηλος, καθὼς καὶ ἔως τῶρα τὴν διαφυλάτιομεν.

Γνωρίζομεν πολλὰ καλὰ καὶ τὸν πατριωτισμὸν σας καὶ τὴν εἰς τοὺς κινδύνους προθυμίαν σας καὶ τὴν καλὴν σας ὑπόληψιν, καὶ μᾶς κακοφαίνεται νὰ μᾶς σιοχάζεσθε ἴσσον ἀναισθητοὺς, ὥστε νὰ μὴ γνωρίζομεν τὰ ἰδι-

αίτερα χαρακτηριστικὰ προτερήματά σας. Ὅθεν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μὴ μᾶς ἔχητε εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν τῆς ἀναισθησίας καὶ νὰ μᾶς σιοχάζεσθε παθητικούς καὶ μάλιστα εἰς τοιοῦτον καιρὸν, ὅπου κάθε παιριώτης εἶναι καιρὸς νὰ ἀφήσῃ τὰ πάθη καὶ νὰ βοηθήσῃ προθύμως τὴν πατριδα, τὴν ὁποῖαν βοήθειαν νομίζομεν ὅτι πρῶτος ὑμεῖς ὅτι σᾶς θέλει τὴν κάμειτε καὶ θέλει ὠφελήσῃτε τὴν πατριδα περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, ὡς γεροντιώτερος καὶ ἐμπειρότερος, καὶ μάλιστα ὡς Σουλιώτης καὶ Μπότζαρης.

Δὲν ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι θέλης φανῆ τοιοῦτος, οἷος καὶ πολλάκις μὲ τὸν συνήθη σας παιριωτισμὸν καὶ ἐνθερμον ζῆλον σας ὠφελήσατε τὴν πατριδα, ὡς καὶ ἤδη τὸ περιμένομεν μὲ τὸν ἐδῶ ἐρχομὸν σας, καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας ὑποσημειούμεθα.

Τὴν 23: Μαΐου 1825 Μεσολόγγι

Οἱ Δημογέροντες

Ἀνασιάσης Παλαμᾶς
Ἀλέξης Τζιμπουράκης
Παῦλος Μπονισέρης

Οἱ Ἐπιστάται

Πάνος Παπαλουκᾶς
Γεώργιος Φαφούτης
Χοῆσιος Καφάλης

Οἱ παιριῶται Μεσολογγίται

Δημητράκης Πλαίικας
Ἰωάννης Φαράντιος
Λάμπρο Μπουμπούλης
Ἀθανάσιος Ραζῆς

Ἐφεύγοντας ἀπὸ τὸν ἀρχικὸ σκοπὸ μας νὰ μὴν ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸν πλατὺ σχολιασμὸ τῶν ἐγγράφων, θὰ κάνουμε ἐδῶ τὴν ἐξαίρεση, ἐπειδὴ ὁ Νότης Μπότζαρης ἔχει κριθεῖ μονόπλευρα καὶ μὲ μεγάλη αὐστηρότητα γιὰ τὴν στάση ποὺ ἔδειξε προτοῦ νὰ μπεῖ στὸ πολιορκημένο Μεσολόγγι. Ὅπως εἶναι γνωστό, ζητοῦσε νὰ τοῦ δοθοῦν ἡ ἀρχηγία τῆς φρουρᾶς, οἱ ἀπλήρωτοι μισθοὶ τοῦ σώματός του, καθὼς καὶ ἓνα τούρκικο σπῖτι στὴν πόλη, ἀπὸ τὰ τόσα ποὺ εἶχαν παρχωρηθεῖ σὲ ἀγωνιστές. Τελικὰ ἱκανοποιήθηκαν ὅλες αὐτὲς οἱ ἀπαιτήσεις του.

Ἐνῶ ὅμως γίνονταν οἱ σχετικὲς διαβουλεύσεις γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό, ἡ φιλομαυροκορδατικὴ «Ἐπιτροπὴ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος» (Ι. Παπαδιαμαντόπουλος, Γ. Κανναβός, Δ. Θέμελης), ἔσπευσε νὰ κατηγορήσῃ τὸν Μπότζαρη στὴν Διοίκηση ὅτι εἶχε τάχα μυστικὴ ἀνταπόκριση μὲ τὸν Βαρνακιώτη γιὰ τὴν παράδοση τοῦ Μεσολογγίου στοὺς Τούρκους καὶ ἀκόμη ὅτι ἀπειλοῦσε πὼς ἂν δὲν τοῦ πλήρωναν τοὺς μισθοὺς, θὰ εὔρισκε τὸν τρόπο νὰ τοὺς πάρει ἀπὸ τὸν Κιουταχῆ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ζητοῦσε νὰ ἀπομακρυνθεῖ ὁ Μπότζαρης ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι «μὲ τρόπον πολιτικόν» καὶ ἡ σχετικὴ ἀναφορὰ τῆς «νὰ εἶναι μυστι-

κή παρά τῇ Διοικήσει»⁸.

Τὸ πρῶτο σκέλος τῆς κατηγορίας δημιουργήθηκε ἀπὸ δύο ἀνώνυμα — ὅπως χαρακτηρίζονται — γράμματα⁹. Ὅπως φαίνεται τὰ ἔγραψαν ἄνθρωποι τῆς φιλομαυροκορδατικῆς μερίδας τοῦ Μεσολογγίου, ἴσως μὲ τὴν ὑπόδειξη τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ κάποιου μέλους της, χωρὶς βέβαια νὰ ἀποκλείεται καὶ τὸ ἐνδεχόμενον νὰ κατασκευάστηκαν ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Ἐπιτροπή. Εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονός ὅτι στὴν παραπάνω ἀναφορά της, πού εἶναι διάχυτη ἀπὸ ἀπροκάλυπτη ἐμπάθεια γιὰ τὸν Σουλιώτη Στρατηγὸ, τὰ γράμματα αὐτὰ χαρακτηρίζονται μὲ σιθυλλικὸ τρόπο ὡς «ἀνώνυμα μὲν, ἀλλὰ ἐκ πηγῆς γνωστῆς καὶ ἀξιοπίστου», ἢ ὁποία ὅμως δὲν κατονομάζεται.

Ἐξορμῆ γιὰ νὰ χαλκευτεῖ ἡ κατηγορία αὐτή, ὑπῆρξε ἓνα γράμμα πού εἶχε στείλει ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες (9 Μαΐου) ὁ Βαρνακιώτης. Μὲ τὸ γράμμα αὐτό, ὁ ἀναγκασμένος ἀπὸ τὸν Μαυροκορδάτο σὲ φυγὴ ἀπὸ τὸ ἐθνικὸ στρατόπεδο Ἐηρομερίτης ὀπλαρχηγός, ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς Μεσολογγίτες νὰ ἔρθουν σὲ διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Κιουταχῆ¹⁰. Ἀφοῦ ὁ Βαρνακιώτης ζητοῦσε φανερὰ ἀπὸ τοὺς Μεσολογγίτες νὰ διαπραγματευτοῦν μὲ τοὺς Τούρκους, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ ἔχει γιὰ τὸ ἴδιο θέμα μυστικὴ ἀνταπόκριση ἀποκλειστικὰ μὲ τὸν ξενοτοπίτη Μπότσαρη καὶ μάλιστα τὴν στιγμὴ πού στὸ Μεσολόγγι καὶ στὸ Αἰτωλικὸ βρίσκονταν τόσο ἄλλοι ὀπλαρχηγοί.

Τὸ δεύτερο σκέλος τῆς κατηγορίας τὸ δημιούργησε ὁ προστατευόμενος τοῦ Μαυροκορδάτου Ἐπαρχὸς τοῦ Αἰτωλικοῦ Νικόλαος Κομπότης. Μὲ τὴν ἀπὸ 13 Μαΐου 1825 ἀναφορά του πληροφοροῦσε τὴν Ἐπιτροπὴ ὅτι οἱ ὀπλαρχηγοὶ πού βρίσκονταν στὸ Αἰτωλικὸ «μεγάλως στενοχωροῦν τὸ Ἐπαρχεῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν σιτηρεσιῶν των». Γιὰ τὸν Νότη Μπότσαρη καὶ τοὺς στρατιῶτες του ἔγραφε ὅτι «εἰς τόσην αὐθάδειαν ἔφθασαν, ὥστε ἐξεφώνησαν καὶ τοιοῦτον λόγον ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου θέλουν τὰ λάβει ἐκ τοῦ Κιουταχῆ»¹².

Οὔτε λίγο οὔτε πολὺ, παρουσίαζε τὸν Σουλιώτη Στρατηγὸ ἔτοιμον νὰ συνεργαστεῖ μὲ τοὺς Τούρκους. Ὅμως ἐκεῖνος λίγες ἡμέρες πρὶν (4 Μαΐου) μὲ μιὰ σεμνὴ ἀναφορά του πρὸς τὴν Διοίκησιν, διεκτραγωδοῦσε τὴν ἄθλια οἰκονομικὴ κατάστασιν τῶν στρατιωτῶν του καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους, γράφοντας ἀνάμεσα σὲ ἄλλα ὅτι «ἀδημονοῦν καὶ γογγύζουν κατ' ἐμοῦ καὶ κατὰ τοῦ Ἐθνοῦς ὅλου»¹². Μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα ἔγραψαν ξεχωριστὴ ἀναφορά καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ του¹³.

Ἐξορμῆ ἀπὸ αὐτὸ φαίνεται καθαρὰ ὅτι ὁ Μπότσαρης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ του ἦταν ἀδύνατον νὰ καταφεύγουν σὲ ἀκρότητες, ἀφοῦ περίμεναν ἀπάντησιν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Βέβαια, ἂν κάποιοι στρατιῶτες πάνω στὴν ἀπελπισία τους ἔφταναν στὸ σημεῖο νὰ ἐκστομίζουν ἀνεύθυνες ἀπειλές, αὐτὸ δὲν θάρυνε ἀσφαλῶς τοὺς ἀρχηγούς τους, μιὰ καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ ἀπειθαρχία τῶν ἄτακτων στρατιωτῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Γνωστὴ εἶναι ἀκόμη καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀνέχεια τῶν περιπλανώμενων ἀπὸ τὸ 1822 Σουλιωτῶν, πού προσπαθοῦσαν νὰ ἐ-